

[Statsministeren.]

dede, som sagt, disse Skridt, fraraadede denne Løsning og beklagede den, medens vi i øvrigt med Begejstring saa og var med til at gennemføre de store Fremskridt, som Grundlovsrevisionen af 1915 indeholdt. Det ærede Medlem Hr. Christiani tager ganske fejl — men det er jo ikke saa underligt, han har kun været her nogle faa Dage nu —, naar han mener, det er noget, der er kommet over os pludseligt, Ønsket om at faa Landstinget fjernet og det nuværende System ændret. Nej, det Ønske har bestaaet, siden vi i 1915 blev paatvunget dette System, og Bolværket har altsaa hidtil holdt, i hvert Fald delvis, i disse 21 Aar. Men stærkt var det ikke, og de, der laa inden for Bolværket, følte sig ingenlunde trygge. Jeg er overbevist om, at man ogsaa i 1915 gjorde Konservatismens en daarlig Tjeneste ved at anlægge dette Bolværk, og det glæder mig da, at saa mange nu medvirker ved Fjernelsen af dette Stykke Fortid.

Ved det Grundlovsforslag, der nu staaer for Vedtagelse her i Folketinget, gaar man ind paa den lige og almindelige Valgrets Grundlag: ingen Privilegier, intet kunstigt Skel mellem Vælgerne. Det er det afgørende ved den Revision, som nu foretages. Der er Enkeltheder i dette Grundlovsforslag, som ogsaa efter min Mening kunde være anderledes, og der er Bestemmelser, som maaske kan anses som overflødige, men det forstyrrer ikke Hovedsagen: helt og fuldt sikres der alle Kvinder og Mænd fra 23 Aars Alderen Medbestemmelsesret under fuldt lige Vilkaar. Folket bliver med andre Ord Herrer i Folkets eget Land.

Der er forløbet 90 Aar, siden vi fik den frie Forfatning her i Landet, og atter nu bevarer og underbygger vi de Rettigheder, som maa være Grundlaget for et frit Folks Virken i Samarbejde som i politisk Kamp. Det Værn, der skabtes for Folkets fundamentale Rettigheder i 1849, rokkes ikke heller ved den nu foreslaede Revision, men styrkes tværtimod ved det Forslag, som nu foreligger. Jeg haaber da, at Forslaget vil gaa sin Gang paa normal Maade gennem Landstinget, og at det vil blive gennemført ved Folkets Stemmer, naar den Afstemning, der skal finde Sted, falder.

Jeg hører, at enkelte ærede Medlemmer har sporet Interesseløshed for denne Sag. De maa have slette Erfaringer fra de Møder, hvor de kommer. I mit Parti har der ingen saadanne slette Erfaringer været; igennem lang Tid har der baade været Interesse og Begejstring ved Udsigten til

at faa den lige og almindelige Valgret helt og fuldt anerkendt. Derfor nærer jeg heller ingen Tvivl om, at Forslaget vil blive mødt med Tilfredshed, og at Gennemførelsen kan ventes, baade ved det Valg, der nu forestaar, og ved den Folkeafstemning, som derefter følger. Jeg nærer hverken Bekymring eller bleg Frygt. Her foreligger et Forslag, som vi med god Samvittighed kan anbefale til Gennemførelse, fordi det giver Folkets Flertal den Ret og den Magt, der tilkommer Flertallet i et demokratisk Land.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg skal ikke her prøve paa at inlade mig paa en Debat om de Enkeltheder, som utvivlsomt kan kritiseres, men kun gøre et Par Bemærkninger til den Tale, som det ærede Medlem Hr. Christiani holdt. Det ærede Medlem sagde, at 25 Aars Alderen var Minimum for hans Parti. Jeg vil gerne spørge, hvad det ærede Medlem mente hermed, om han maaske oven i Købet ønskede en højere Valgretsalders end de 25 Aar. (*Christiani:* Nej, Nej!). Det ærede Medlem Hr. Christiani talte om Mindretalsbeskyttelse. Det ærede Medlem gav Udtryk for, at han jo kun havde været her saa kort og derfor ikke saadan havde kunnet følge rigtig med i Sagen. Jeg synes egentlig, han var meget ferm til at lære, for alle de Betragtninger, det ærede Medlem kom med, maa han ikke tro var originale. Dem har vi virkelig hørt mangfoldige af tidligere. Har det ærede Medlem da ikke opfattet, at det jo netop er derom, Striden har staaet? Det er netop det, der er det afgørende, om man vil have en Mindretalsbeskyttelse, eller man ikke vil det. Vi vil det ikke. Den eneste, eller om man vil de to, Mindretalsbeskyttelser, vi anerkender — og som dette Forfatningsforslag anerkender —, er den Mindretalsbeskyttelse, som for saa vidt i enkelte Tilfælde kan ligge i Udskrivning af Valg, og den, som ligger i Folkeafstemningskravet, saaledes som det ærede Medlem Hr. Prieme omtalte det. Al anden Mindretalsbeskyttelse betragter jeg som værende af det onde.

Endelig ønsker jeg at sige til det ærede Medlem Hr. Christiani, at jeg forstaaer, at han, altsaa kommende ude fra de store Vidder ind her i Tinget, med friske Øjne ser paa Sagerne og siger: Dette Forslag duer ikke, det kan jeg ikke give min Stemme, men jeg vil overordentlig gerne have, at